

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – PEDAGOGICKÁ FAKULTA
ÚSTAV PROFESNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ PRACOVNÍKŮ VE ŠKOLSTVÍ
VYCHOVATELSTVÍ – 3. ROČNÍK

Student:	Jan Schovánek
Oponent:	Doc. ak. mal. Ivan Špirk
Název bakalářské práce:	Zbraň (nejen) jako umělecké dílo

Práce kolegy Schováneka má odpovídajícím způsobem nastavenou strukturu. Není nic jednoduchého nahlédnout zadané kontexty práce, kolega však nešetřil silami a došel určitých osobitých i objektivních poznání. Teoretická část po kultivovaném úvodu obsahuje kapitolu O typologii zbraní, která nemá příliš univerzitní dikci, i když je zřejmě napsána korektně. Zkoumány jsou především ruční zbraně, i když jsou zmíněny i zbraně hromadného ničení. Kapitola třetí přináší, skrze historickou exkurzi, našemu oboru bližší oblasti. Kolega se drží pevně obsahové roviny zbraní a nekomplikuje svoji práci úvahami o etickém rozměru užití zbraní, neřeší ani jiné mezní situace užití zbraní. Přesto nejzajímavější pohled na téma přináší kapitola sedmá o zbraních z pohledu psychologie, která je však příliš stručná, už proto, že kompetentní vhled do této problematiky by byl nepochybně oporou při setkání se žáky, kteří zbraně, jak bude komentováno dále, zobrazovali. Teoretická část obsahuje několik kapitol, které se věnují zbraním jako součástíem zobrazených skutečností, či představ na obrazech. Zajímavá je kritická glosa hodnotící nekorektní postupy malíře V. Černého při ilustraci Jiráskových Starých pověstí českých. Co však platí v tomto případě, neplatí obecně. V části komentující situaci (str. 31) v období renesance a baroka chybí hlubší porozumění. Samotné konstatování faktu o přenesení historických událostí do časů tvůrců není dostatečné. Zde se nabízí prostor pro studium souvislostí, které by více odpovídaly typu závěrečné práce. Proč? Pokud vychovatel má ambici vychovat (Prof. Palouš mluví o výchově jako „chování nahoru“) musí mít, co říci. Pod tím, co vychovatel říká, se musí skrývat mnoho nevysloveného, ale podstatného - pochopení pro další vrstvy tématu. Podkapitoly 5.2 až 5.5.1 jsou napsány s porozuměním pro rozmanitost a patří k nejlepším.

V didaktické části oceňuji odvahu vstoupit do praxe i pokus interpretovat téma při práci s dětmi na 2. stupni ZŠ. Zadání není vybráno příliš obratně, přestože má zajímavou třídílnou strukturu (koncept jde myslím především skrze zájem a preference učitele). Děti tak podlely schematickým pohledům, postrádajícím porozumění souvislostem. Chybí zde především představa, co dětem prospěje o tématu slyšet a základní zkušenost výtvarné práce, která se obejde bez tužky. Přesto je výkon sympatický a příprava na něj poctivá. Vtipně působí fotodokumentace z průběhu lekce. Otázky z besedy na závěr hodiny ukazují, že kolega vsadil na vlastní pohled na téma zbraně, které, i když přineslo vzruch, postrádalo empatii pro žákovskou situaci (viz pozice dívek, jejichž postřeh zbraně – slova, je roztomilý...). Budoucím setkáním se žáky prospěje další studium metod výtvarné práce, které zvětší obsahový potenciál tématu a umožní kvalitnější výtvarné řešení (např. V. Roeselová *Námět ve výtvarné výchově*).

Práce je napsána kultivovaným jazykem.

Práce odpovídá nárokům na bakalářskou práci.

Otázka k obhajobě:

Jaký vidíte rozdíl mezi zbraní jako uměleckým dílem a skutečností, že je zbraň pouze dekorativně ozdobena? Kdy se stane zbraň dílem?

Hodnocení práce: velmi dobře

Praha 25. 5. 2013